L´HONORABLE FI DELS CADÀVERS

L´HONORABLE FI DELS CADÀVERS

JORDI VILAMITJANA

La crisi ha fet augmentar el nombre de cossos que la gent deixa amb finalitats científiques a la Facultat de Medicina de Girona. Diu el degà que s'hi dóna "la picaresca" de la gent pobra de necessitat que compta d'aquesta manera estalviar-se els caríssims enterraments. Per evitar-ho, es veu que només valen les donacions de cossos que fan els cadàvers en vida. Els interessats han d'adreçar-se a la Facultat ben vius i fer-se el carnet de donants (actualment n'hi ha uns 750). Només les autòpsies i les infeccions greus invaliden les donacions.
Si algú no sap en aquestes alçades de la Creació que el seu cos està destinat a ser "carn donada als verms", que s'ho faci mirar.

Diverses són les maneres de redimir aquesta misèria, maneres que ennobleixen l'ànima: la donació parcial o total d'òrgans, la cessió del cos a la ciència, la donació a les facultats de Medicina. Ser, en vida, donant de sang; i de mort, donant d'òrgans o del cos a la ciència, per tal que altres éssers humans se'n puguin beneficiar, és un acte d'amor i filantropia extraordinari.
La facultat de medicina de Girona té poca tradició en la recepció de cossos i òrgans. De fet, tot just enguany acaba la primera promoció de metges propis. Aquestes noies i nois han fet servir 60 cadàvers en el seu aprenentatge. Tanmateix, la donació de cossos a les facultats de medicina té molts segles d'antiguitat. Sense cadàvers a les aules d'anatomia, la Ciència Mèdica no pot avançar. I a fe que ho ha hagut de fer contra molts obstacles. El primer, que durant segles prevalgués la idea teològica que el cos era intocable perquè era el temple de l'ànima. El segon, que encas que el primer punt no es tingués clar la Santa Inquisició ajudava a aclarir-lo.
Contra tot això i contra tot es va obrir pas la ciència. És probable que les primeres disseccions regulars fossin al segle XV. Andreas Vesal, el gran Vesalius, va revolucionar la medicina en el segle XVI, dissecant cossos de penjats. La primera dissecció pública a Europa fou realitzada per Jesensky, el 1600 a Praga. És probable que Arnau de Vilanova (1238-1311), vinculat a la Universitat de Montpeller -fundada l'any 1220- (llavors, Catalunya), realitzés alguna dissecció. Allà o a Lleida (universitat de l'any 1300). En qualsevol cas, se sap que els professors de les facultats de medicina de Lleida i Montpeller, que només podien procedir sobre cossos de condemnats a mort, havien demanat a les autoritats que els "futurs cadàvers" de les seves aules no arribessin a trossos -decapitacions i esquarteraments, ja ho tenen això. Les benèvoles autoritats van concedir-los la gràcia que els condemnats a mort que havien d'acabar a la taula de dissecció fossin "suaument" ofegats pels botxins introduint-los el cap en una galleda plena d'aigua.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2014/01/30/lhonorable-dels-cadavers/654166.html?utm_source=rss